

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Arbor Vitæ Sive Vita Et Doctrina Christi

Ex Quatuor Evangeliiis In Meditationes Quotidianas Velvti Totidem Ramos
Distributa

Illsung, Jakob

Dilingæ, 1693

Meditatio CCXLIV. De Discipulis Christi Sabbato spica vellentibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60727](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60727)

*petris: cadite super nos, & abscondite nos à Facie sedenti
super Thronum, & ab ira Agni: quoniam venit Dies ma
gnus iræ ipsorum.* Spem autem summam generet in
nobis; quia Judex est Infinitè Misericors, & Libera
lis; & propterea factus est Filius Hominis, ut homi
nes à peccatis redimeret, Patrem Cælestem nobis pla
cari &c. Itaque Spes impellat, ut sis inter eos, qui
bona fecerunt; Timor retrahat, ne sis inter eos, qui
mala egerunt.

MEDITATIO CCXLIV.

De Discipulis Christi Sabbato spicas vellentibus.

Matth. 12. v. 1. Marc. 2. v. 23. Luc. 6. v. 1.

PUNCTUM I. *In illo tempore (quo scilicet Christus
Jerolymis peracto Paschate, cedens etiam in
dignationi Judæorum, quam incurrit, quòd Pa
lyticum Sabbato sanasset, & semet Filium DEI palam
professus esset. Joan. 5. v. 16. & 18. in Galilæam re
versus est, comitantibus illum Discipulis, & quibus
dam etiam Pharisæis, simul redeuntibus) abiit
SUS per sata Sabbato; Discipuli autem ejus esurientes
perunt vellere spicas, & manducare.* Considera hæc ver
ba tum in sensu naturali, tum in morali. Ex natu
rali colligitur ingens Paupertas Christi, & Discipulo
rum ejus, cum panis & pecunia pro faciendo itinere
re illis defecerit: Tu verò liberali viatico commo
ditates tuas sectaris. Discipuli fuerant contenti so
lis granis, nondum in panem redactis, nullo sapore
aut condimento gustum oblectantibus, nec tamen

bi unquam aliquid defuisse conquesti sunt; sed cùm à Christo in ultima Cæna interrogarentur: *Quando misi vos sine sacco, & pera, & calceamentis, nunquid aliquid defuit vobis? At illi dixerunt, Nihil.* Luc. 22. v. 35. Ne ergo tu delicias quæras, ne contra cibos, vel contra præparationem eorum unquam conqueraris. Ex morali sensu prædictorum verborum ostenditur, quanta Christi Apostoli debeant teneri famæ procurandæ Salutis Animarum, non tantùm, quando ad plenam Concionem dicendum est, & messis faciendâ; sed etiam, quando solùm spicas aliquot vellendi occasio est, nempe auditione Confessionum, rudium Instructione, aut Conversatione privata ac familiaris &c. Tunc enim nullum Sabbatum, nullus amor otij aut quietis retinere nos debet à vellendis spicis Frumenti Electorum.

PUNCT. II. *Pharisæi autem videntes, dixerunt ei: Ecce Discipuli tui faciunt, quod non licet facere Sabbatis.* Matth. 12. v. 2. Imò etiam ipsi Discipulos increpârunt. *Quidam Pharisæi dicebant illis: Quid facitis: quod non licet in Sabbatis?* Luc. 6. v. 2. Noli imitari Pharisæos, sinistrè ac temerè de alijs judicando secundùm apparentiam oculorum: quemadmodum enim hæc ipsos decepit; sic & tu facilè decipieris, nisi supponas, Proximum habere legitimam causam, vel bonam Intentionem, vel bona fide sic agere, aut loqui. Neque imiteris illos, mox apud Superiores de actionibus subditorum conquerendo, vel pœnam aut reprehensionem exigendo, aut ipsos Superiores culpando, quando aliqua dissimulant; cùm hujus dissimulationis sæpe justas, & tibi occultas causas habeant. Imitare verò Discipulos, qui increpationem,

& delationem Phariseorum patienter tulerunt, & sui excusationem Christo Magistro suo reliquerunt.

PUNCT. III. *At ille dixit eis: Non legistis, quid fecerit David (1. Reg. 21. v. 6.) quando esurivit, & qui cum eo erant: quomodo intravit Domum DEI, & panes Propositionis comedit, quos non licebat ei edere, neque his, qui cum eo erant, nisi solis Sacerdotibus? (ob necessitatis tempore casum excusabantur) aut non legistis in lege (Numer. 28. v. 9.) quia Sabbatis Sacerdotes in Templo Sabbatum violant (cedendo pecora in Sacrificium, quod sine vario labore fieri non poterat) & sine crimine sunt? (quod fit propter Cultum Divinum) Dico autem vobis; quod Templo major est hic. Inde fit, ut indigentia Discipulorum meorum, sequentium me, relictis suis omnibus, magis cedat ad Honorem DEI, magis excuset confricationem Spicarum, factam die Sabbati. Ecce Christus, ut ostendat, etiam levissimam transgressionem Legis non admittendam esse sine causa excusante, Discipulos suos non defendit per levitatem violationis, sed justam causam allegat, & ostendit, hanc à temerarijs iudicibus vel agnoscendam vel supponendam fuisse ex Virtute Charitatis, Misericordiae erga indigentes Discipulos; quæ cum Charitate erga ipsum DEVM, propter quem Proximus diligendus est, procedat, ideo addit Christus: autem sciretis; quid est: Misericordiam volo, & non sacrificium: nunquam condemnassetis Innocentes. Dominus enim est Filius Hominis etiam Sabbati (unde ex plenitudine Domini potest ex justa causa jam allegata remittere Legem Sabbati) Apud S. Marc. c. 2. v. 27. etiam dixit: Sabbatum propter hominem factum est, non homo propter Sabbatum. Unde Sabbatum, cum*

du
ta
di
or
pe
je
Sa
ve
Fi
nu
ni

I
m
lic
ne
ri
se
d
a
m
te
sa
b
ft
b
dun

duntaxat sit medium homini ad Salutem, illum in-
tantum obligat, in quantum non impedit aliud me-
dium præstantius, quale est, sequi Christum relictis
omnibus, cum vera tum Spiritus, tum rerum Pau-
pertate: quam eligendo Apostoli laudabiliter se con-
jecerunt in necessitatem vellendi spicas. Quod de
Sabbato, idem de alijs medijs, & de creaturis uni-
versim dicendum est. Non ergo creaturam ullam
Finem tuum statuas; sed eatenus illis utaris, quate-
nus tibi serviunt ad ultimum Finem tuum. Illæ o-
nim sunt propter te, non tu propter illas.

MEDITATIO CCXLV.

De sanata manu arida.

Matth. 12. v. 10. Marc. 3. v. 1. Luc. 6. v. 6.

PUNCTUM I. *Et cum inde transisset (Jerofolymis in
Galilæam) venit in Synagogam eorum. Et ecce homo,
manum habens aridam; & interrogabant eum dicentes: si
licet Sabbatis curare? ut accusarent eum. Hanc quæstio-
nem reassumpsit Christus, & reposuit scribis ac Pha-
risæis: unde inquit S. Lucas v. 7. Observabant autem
scribæ & Pharisei, si in Sabbato curaret: ut invenirent, un-
de accusarent eum: ipse verò sciebat cogitationes eorum. Et
ait homini, qui habebat manum aridam: Surge, & sta in
medium. Et surgens stetit. Ait autem ad illos JESVS: In-
terrogo vos, si licet Sabbatis benefacere, an malè? Animam
salvam facere, an perdere? (impediendo propter Sab-
batum restitutionem aridæ manûs, & Fidem in Chri-
stum evidenti Miraculo assertam, ut impedire vole-
bant Pharisei) Addit S. Marcus v. 5. At illi tacebant.*